

ชื่อเรื่อง	วิจัยปริมาณสารพิษตกค้างของ Profenofos ในมะม่วงเพื่อกำหนดค่าปริมาณสูงสุดของสารพิษตกค้าง (MRLs) ครั้งที่ 4, 5 และ 6
ผู้แต่ง	ลมัย ชูเกียรติวัฒนา, บังเอิญ สีมา และรัชณี สุวภาพ
ที่มา	บทคัดย่อผลการทดลองสิ้นสุดโครงการวิจัยและพัฒนาด้านพืชและเทคโนโลยีการเกษตรปีงบประมาณ 2549. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2549. 150 หน้า.
คำสำคัญ	สารพิษตกค้าง; มะม่วง

บทคัดย่อ

การศึกษการสลายตัวของโพรฟีนอโฟสในมะม่วงครั้งที่ 5 ได้ทำแปลงทดลองที่อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2548 ถึงเดือนมกราคม 2549 และครั้งที่ 6 ได้ที่อำเภอสยามโก้ จังหวัดอ่างทองระหว่างเดือนธันวาคม 2548 ถึงเดือนเมษายน 2549 ตามลำดับ โดยวางแผนการทดลองแบบ Supervised Trial มี 3 ซ้ำ และมี 2 การทดลองโดยพ่นโพรฟีนอโฟสในอัตราแนะนำ (ใช้โพรฟีนอโฟส 50% EC อัตรา 30 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร) และไม่พ่น โพรฟีนอโฟส เริ่มพ่นโพรฟีนอโฟสครั้งแรกเมื่อมะม่วงติดผลได้ 6 สัปดาห์ พ่นสารทุกๆ 7 วัน รวม 4 ครั้ง ภายหลัพ่นสารครั้งสุดท้ายเก็บผลมะม่วงที่ระยะเวลา 0, 1, 5, 7, 14, และ 21 วัน นำมาวิเคราะห์สารพิษตกค้างด้วยเครื่อง gas chromatograph พบว่าแปลงทดลองครั้งที่ 5 เมื่อใช้สารในอัตราแนะนำมะม่วงมีโพรฟีนอโฟสตกค้าง 1.24, 0.89, 0.66, 0.42, 0.07 และ 0.08 มก./กก. ที่ระยะเวลา 0, 1, 5, 7, 14 และ 21 วันภายหลัการพ่นครั้งสุดท้ายตามลำดับ ส่วนแปลงการทดลองที่ 6 พบว่า มีโพรฟีนอโฟสตกค้าง 2.40, 1.58, 0.71, 0.34, 0.08 และ 0.07 มก./กก. ที่ระยะเวลา 0, 2, 4, 7, 14 และ 21 วันภายหลัการพ่นครั้งสุดท้ายตามลำดับ เนื่องจากมะม่วงเป็นไม้ผลเขตร้อน FAO/WHO จึงไม่ได้กำหนดค่า Codex MRLs ของมะม่วง ดังนั้นประเทศไทยในฐานะผู้ผลิตสินค้าเกษตรซึ่งรวมถึงการผลิตมะม่วงเพื่อบริโภคทั้งในประเทศและส่งออก จึงควรอย่างยิ่งที่จะศึกษาค่า MRLs ของวัตถุพิษที่ใช้กับมะม่วง เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดค่า MRLs ของประเทศและร่วมพิจารณากำหนดค่า MRLs ในระดับ Asean และ Codex ต่อไป เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศมีระบบการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ มีการใช้วัตถุพิษการเกษตรอย่างถูกต้องและปลอดภัย คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้บริโภคเป็นหลัก